

се прояви, тѣ сж деца. Като знаете това, вие трѣбва да имате готовность да признавате своето невежество въ дадена областъ, да признавате своитѣ погрѣшки. Мнозина мислятъ, че ако признаятъ погрѣшкитѣ си, ще минатъ за грѣшни хора. — Не, човѣкъ трѣбва да бжде искренъ въ себе си, да познава погрѣшкитѣ си и да ги признава. Художникъ нарисувалъ образа на единъ човѣкъ. Дохождатъ нѣкои, гледатъ портрета, вижда имъ се, че носътъ е малко кривъ. Обръщатъ внимание на художника да изправи тази погрѣшка, но той я отрича, подържа, че носътъ на човѣка билъ кривъ. Като се изредятъ нѣколко души да гледатъ портрета, който художникътъ е рисувалъ, всички се произнасятъ, че носътъ не е добре предаденъ. Най-после художникътъ се заема да го изправи. Следъ като го корегира, той остава доволенъ отъ портрета. Както художникътъ работи върху една картина, докато я нарисува точно споредъ оригинала, така и ученикътъ трѣбва да работи върху всѣка своя мисль, докато я изправи. Много отъ вашитѣ мисли сж криви, изопачени. Вие трѣбва да работите върху тѣхъ, да ги изправите. Нѣкои считатъ, че всѣка тѣхна мисль е Божествена. И щомъ е Божествена, тя е безпогрѣшна. — Не е така. Не всѣка мисль, която минава презъ главата на човѣка, е Божествена. Вие трѣбва да изучавате мислитѣ си, да дойдете до положение да различавате, кои сж Божествени и кои човѣшки.